

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การศึกษาถึงผลกระทบของการส่งออกที่มีต่ออัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย และเกาหลีใต้ เป็นการศึกษาเพื่อที่จะหาคำตอบว่าการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าการส่งออกนั้นมีส่วนช่วยทำให้เกิดการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมากหรือน้อยเพียงใด เนื่องจากหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 รัฐบาลได้เร่งขยายการส่งออกให้เพิ่มมากขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ

การศึกษาค้างนี้ได้ทำการทดสอบถึงความสัมพันธ์ระหว่างการส่งออก และอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งในระยะสั้น และระยะยาว โดยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 2 ในลักษณะไป – กลับ แบบ 2 ทิศทาง ซึ่งในการทดสอบนั้นจะเป็นการทดสอบ cointegration เพื่อดูคุณภาพในระยะยาว และทดสอบ error correction เพื่อดูคุณภาพระยะสั้น โดยวิธีของ Engle and Granger และนอกจากนี้ยังทำการทดสอบเพื่อดูว่าตัวแปรใดเป็นตัวกำหนดตัวแปรอีกตัวหนึ่ง โดยการทดสอบ Granger Causality

การทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งออก และอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ จะใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา โดยใช้ข้อมูลเป็นรายเดือน ซึ่งประเทศไทย มาเลเซีย และเกาหลีใต้ จะใช้ข้อมูลมูลค่าการส่งออก และข้อมูลดัชนีผลผลิตทางอุตสาหกรรมมาใช้ในการหาความสัมพันธ์ ส่วนประเทศอินโดนีเซียจะใช้ข้อมูลมูลค่าการส่งออก และเนื่องจากไม่มีข้อมูลดัชนีผลผลิตทางอุตสาหกรรมจึงใช้ข้อมูลดัชนีการส่งออกน้ำมันแทน เพราะประเทศอินโดนีเซียนั้นเป็นประเทศที่มีการส่งออกน้ำมันเป็นหลัก

5.1.1 ประเทศไทย

ในการทดสอบความนิ่งของข้อมูลพบว่า ข้อมูลดัชนีผลผลิตทางอุตสาหกรรม และมูลค่าการส่งออกรวมมีลักษณะของข้อมูลที่ไม่นิ่ง ดังนั้นการประมาณค่าสมการถดถอยจึงต้องใช้วิธี cointegration and error correction เพื่อหาความสัมพันธ์ในระยะยาวและในระยะสั้น ซึ่งผลการทดสอบพบว่าดัชนีผลผลิตทางอุตสาหกรรม และมูลค่าการส่งออกรวมมีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาว ใน 2 ทิศทาง และนอกจากนี้ยังพบว่าอัตราผลผลิตทางอุตสาหกรรม และอัตราการส่ง

ออกนั้นมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะสั้นใน 2 ทิศทางด้วยเช่นกัน ในส่วนของการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลพบว่า อัตราการส่งออกเป็นเหตุต่ออัตราผลิตทางอุตสาหกรรม แต่อัตราผลิตทางอุตสาหกรรมไม่เป็นเหตุต่ออัตราการส่งออก

5.1.2 ประเทศเกาหลีใต้

ในการทดสอบความนิ่งของข้อมูลพบว่า ข้อมูลดัชนีผลิตทางอุตสาหกรรม และข้อมูลมูลค่าการส่งออกรวมมีลักษณะของข้อมูลที่ไม่นิ่ง ดังนั้นการประมาณค่าสมการถดถอยจึงต้องใช้วิธี cointegration and error correction เพื่อหาความสัมพันธ์ในระยะยาวและในระยะสั้น ซึ่งผลการทดสอบพบว่าดัชนีผลิตทางอุตสาหกรรม และมูลค่าการส่งออกมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวใน 2 ทิศทาง และนอกจากนี้ยังพบว่าอัตราผลิตทางอุตสาหกรรม และอัตราการส่งออกนั้นมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะสั้นใน 2 ทิศทางด้วยเช่นกัน ในส่วนของการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลพบว่า อัตราการส่งออกเป็นเหตุต่ออัตราผลิตทางอุตสาหกรรม แต่อัตราผลิตทางอุตสาหกรรมไม่เป็นเหตุต่ออัตราการส่งออก

5.1.3 ประเทศมาเลเซีย

ในการทดสอบความนิ่งของข้อมูลพบว่า ข้อมูลดัชนีผลิตทางอุตสาหกรรม และข้อมูลมูลค่าการส่งออกรวมมีลักษณะของข้อมูลที่ไม่นิ่ง ดังนั้นการประมาณค่าสมการถดถอยจึงต้องใช้วิธี cointegration and error correction เพื่อหาความสัมพันธ์ในระยะยาวและในระยะสั้น ซึ่งผลการทดสอบพบว่าดัชนีผลิตทางอุตสาหกรรม และมูลค่าการส่งออกไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวทั้ง 2 ทิศทาง ดังนั้นจึงไม่ต้องทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะสั้น ในส่วนของการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลพบว่า อัตราการส่งออกเป็นเหตุต่ออัตราผลิตทางอุตสาหกรรม แต่อัตราผลิตทางอุตสาหกรรมไม่เป็นเหตุต่ออัตราการส่งออก

5.1.4 ประเทศอินโดนีเซีย

ในการทดสอบความนิ่งของข้อมูลพบว่า ข้อมูลดัชนีการส่งออกน้ำมัน และข้อมูลมูลค่าการส่งออกรวมมีลักษณะของข้อมูลที่ไม่นิ่ง ดังนั้นการประมาณค่าสมการถดถอยจึงสามารถใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดได้โดยที่ค่าเฉลี่ย และค่าความแปรปรวนไม่เกิดการลำเอียง ซึ่งผลการทดสอบในกรณีดัชนีการส่งออกน้ำมันเป็นตัวแปรอิสระ และมูลค่าการส่งออกรวมเป็นตัวแปรตาม พบว่ามูลค่าการส่งออกมีความยืดหยุ่นเท่ากับ 3.61004 ส่วนในกรณีที่การส่งออกรวมเป็นตัวแปรอิสระ และดัชนีการส่งออกน้ำมันเป็นตัวแปรตาม พบว่าความยืดหยุ่นของดัชนีการส่งออกน้ำมันมีค่าในส่วน

ของการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลพบว่า อัตราการส่งออกน้ำมันเป็นเหตุต่ออัตราการส่งออก แต่ อัตราการส่งออกไม่เป็นเหตุต่ออัตราการส่งออกน้ำมัน

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการประเมินผลของการส่งออกที่มีต่ออัตราการเจริญเติบโตของประเทศไทยนั้นผลของการศึกษาพบว่า การเติบโตของเศรษฐกิจของประเทศส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการส่งออกสาเหตุเนื่องมาจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบเปิด ดังนั้นการส่งออกสินค้าและบริการย่อมมีผลกระทบต่ออัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นรัฐบาลจึงควรให้การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของการส่งออกอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และมั่นคง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไป ควรมีการแบ่งรายละเอียดในส่วนของการส่งออก โดยมีการแบ่งการส่งออกเป็น การส่งออกในสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม และในส่วนของการบริการ และนอกจากนี้ควรมีการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการส่งออกของประเทศ กับรายได้ประชาชาติ (GNP) ของต่างประเทศ เพื่อดูว่ารายได้ประชาชาติของต่างประเทศนั้นมีผลต่อการส่งออกของประเทศมากน้อยเพียงใด

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากข้อมูลในส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไม่มีการเก็บข้อมูลเป็นรายเดือน ดังนั้นจึงต้องใช้ข้อมูลในส่วนของดัชนีผลผลิตทางอุตสาหกรรมมาแทน ทำให้ผลที่ได้ออกมาอาจมีความคลาดเคลื่อนไปได้ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการใช้ข้อมูลที่ตรงตามความต้องการในการทดสอบ โดยเฉพาะประเทศอินโดนีเซียซึ่งไม่มีทั้งข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และข้อมูลดัชนีผลผลิตทางอุตสาหกรรมเป็นรายเดือน ทำให้ต้องใช้ข้อมูลดัชนีการส่งออกน้ำมันมาแทน ดังนั้นผลที่ได้ออกมาอาจมีความขัดแย้งกันกับผลการทดสอบที่มีการใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ กับข้อมูลการส่งออก

เลขหมู่.....

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่